

การใช้แนวเทียบผิด

การใช้แนวเทียบผิด หมายถึงการที่นิสิต เขียนคำหรือประโยค โดยอาจจะเทียบกับคำหรือประโยคอื่นๆ แต่คำหรือประโยคที่นิสิต เขียนนั้นไม่พาดจะเทียบกับคำหรือประโยคอื่นๆ เพราะความหมายของคำ และลักษณะของประโยคที่นำมาเทียบนั้นไม่เหมือนกับคำและประโยคที่นิสิต เขียน เพราะฉะนั้นคำและประโยคที่นิสิต เขียนจึงผิด

สาเหตุของข้อผิดพลาดเรื่องการใช้แนวเทียบผิดนี้ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 1.1 การเทียบคำผิด
- 1.2 การเทียบประโยคผิด

1. การเทียบคำผิด

การเทียบคำผิด หมายถึงการที่นิสิต เขียนคำต่างๆ โดยอาจจะเทียบกับคำหรือส่วนหนึ่งของคำอื่นๆ ที่ออกเสียงเหมือนกัน หรือคล้ายกัน แต่ความหมายต่างกัน นิสิตอาจจะไม่รู้อความหมายของคำเหล่านั้น หรือเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้นผิด นอกจากนั้นนิสิตอาจจะเขียนคำต่างๆ โดยเทียบกับคำที่อยู่ใกล้เคียงกัน และใช้ช่วยกันบ่อยๆ

การเทียบคำผิดนี้อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิด คือ¹

¹ ข้อผิดพลาดของนิสิต ที่อาจจะเกิดจากการเทียบคำผิดนี้ ก็ได้แก่ข้อผิดพลาดบางข้อในเรื่องการสะกดการันต์ ในบทที่ 5

- 1.1.1.1 เที่ยบบกับคำหรือส่วนของคำที่ออกเสียงเหมือนกัน
- 1.1.1.2 เที่ยบบกับคำหรือส่วนของคำที่ออกเสียงคล้ายกัน
- 1.1.1.3 เที่ยบบกับคำที่ไขควยกันบ่อยๆ

6.1.1 เที่ยบบกับคำหรือส่วนของคำที่ออกเสียงเหมือนกัน

คำที่นิสิตนำมาเทียบในข้อนี้ บางครั้งอาจจะมี ความหมายใกล้เคียงกันหรือเกี่ยวข้องกันด้วยหรือบางครั้งคำที่นำมาเทียบนั้นอาจจะเป็นคำๆ เดียวกัน แต่ใช้ในสภาพแวดล้อมต่างกัน และบางครั้งคำที่นำมาเทียบนั้น ความหมายอาจจะไม่เกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงกันเลย แต่เป็นคำที่นิสิตเคยเห็นหรือเคยใช้บ่อยๆ เช่น อาจจะเป็นชื่อคน เป็นคน

6.1.1.1 คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกัน

ตัวอย่างเช่น

บิณฑบาต นิสิตเขียน บิณฑบาตร อาจเทียบกับคำ "บาตร" ซึ่งหมายถึง ถาดสำหรับรับอาหาร ส่วน "บิณฑบาต" หมายถึง รัชของใส่บาตร นิสิตอาจจะสับสนเพราะคำทั้ง 2 นี้ เกี่ยวข้องใกล้เคียงกันมาก ไขกับพระสงฆ์เหมือนกันคือ พระสงฆ์จะถือบาตรไปบิณฑบาต

สังคายนา นิสิตเขียน สังฆยานา อาจเทียบกับคำ "สงฆ์" เพราะการทำสังคายนา ก็เป็นเรื่องของพระสงฆ์

สัญชาติญาณ นิสิตเขียน สัญชาติญาณ อาจเทียบกับคำ "สัญชาติ" ซึ่งหมายถึงผู้ที่อยู่ในบังคับประเทศชาติเดียวกัน (ป. สัญชาติ ว่า ความเกิด, การเป็นขึ้น)* ส่วน "สัญชาติ" หมายถึง เกิดเอง* สัญชาติญาณ หมายถึง ความรู้ที่มีมาแต่กำเนิด*

เจตจำนง นิสิตเขียน เจตน์จำนง อาจจะเทียบกับคำ "เจตนา" ซึ่งมีความหมายเหมือนกัน คือ หมายถึง ความตั้งใจ, ความจงใจ, ความมุ่งหมาย*

อกินิหาร นิสิตเขียน อกินิหาริย์ อาจเทียบกับคำ "ปาฏิหาริย์" หมายถึง สิ่งที่น่าอัศจรรย์, ความอัศจรรย์ เช่น การแสดงฤทธิ์ซึ่งพันวิสัยชนสามัญ จะทำได้เป็นต้น* "ส่วนอกินิหาร" หมายถึง อำนาจแห่งบารมี, อำนาจบุญที่สร้างสมไว้* ซึ่งอำนาจแห่งบารมี หรืออำนาจบุญที่กล่าวถึงนี้ ก็อาจจะปรากฏออกมาในรูปแบบ ปาฏิหาริย์ ได้

1.1.1.2 คำๆ เดียวกันแต่สภาพแวดล้อมต่างกัน

ตัวอย่างเช่น

มาตรฐาน นิสิตเขียน มาตราฐาน อาจจะเทียบกับคำ "มาตรา" ซึ่งปกติถ้าอยู่คำเดียวโดดๆ จะมีสระ อา อยู่ท้ายคำ แต่ดันนำไปสมาสกับคำอื่น อย่างเช่น สมาสกับคำ "ฐาน" ก็ต้องตัดสระ ออ ออกตามหลักคำสมาส

1.1.1.3 คำที่เห็นหรือใช้บ่อยๆ

ตัวอย่างเช่น

จิตใจ นิสิตเขียน จิตรใจ อาจเทียบกับชื่อคน เช่น วิจิตร,

พิจิตร, สมจิตร

โอกาส นิสิตเขียน โอกาศ อาจเทียบกับคำ อากาศ

พิศการ นิสิตเขียน พิศคาร อาจเทียบกับคำ พิศ, พิศวง, พิศวาส

อัศจรรย์ นิสิตเขียน อัศจรรย อาจเทียบกับคำ อัศจรรย์

ไสยศาสตร์ นิสิตเขียน ไสยาศาสตร์ อาจเทียบกับคำ ไสยา

ไต่ห้วน นิสิตเขียน ไต่ห้วน อาจเทียบกับคำ ไต้

บันได นิสิตเขียน บันโค อาจเทียบกับคำ โค

จำนง นิสิตเขียน จำนงค์ อาจเทียบกับชื่อ จำนงค์ หรือเทียบกับคำ อนงค์

สังวร นิสิตเขียน สังวรณ อาจเทียบกับคำ อารณ

3.1.2 เทียบกับคำหรือเสียงของคำที่ออกเสียงคล้ายกัน

คำที่นิศิตนำมาเทียบในข้อนี้ มีทั้งที่มีความหมายเกี่ยวข้องกัน และที่ความหมายไม่เกี่ยวข้องกันเลย แต่เป็นคำที่นิศิตเห็นหรือไข้อยๆ สาเหตุข้อนี้อาจแบ่งออกได้เป็น 2 หัวข้อ คือ

3.1.2.1 คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกัน

ตัวอย่างเช่น

โชคกลาง นิศิตเขียน โชคราง อาจเทียบกับคำ "เครื่องราง" ซึ่งหมายถึง ของที่นับถือว่าป้องกันอันตราย ยิงไม่ออก พันไม่เข้า เช่น เหล็กไหล* ส่วน "โชคกลาง" นั้นในพจนานุกรม แยกอธิบายไว้ดังนี้ "โชค" เคราะห์, คราวดี, คราวร้าย โดยมากใช้ในทางดี "กลาง" เครื่องหมายที่ปรากฏให้เห็นอันบอกเหตุร้ายหรือดี ทั้งคำ "โชคกลาง" และ "เครื่องราง" มีความหมายเกี่ยวข้องกันคือ เป็นเรื่องความเชื่อทางไสยศาสตร์เหมือนกัน

3.1.2.2 คำที่เห็นหรือไข้อยๆ

ตัวอย่างเช่น

<u>ไต่ถาม</u>	นิศิตเขียน	<u>ไต่ถาม</u>	อาจเทียบกับคำ	<u>ไต่ตรอง</u>
<u>เพ็ญยศ</u>	นิศิตเขียน	<u>พะเนี้ยค</u>	อาจเทียบกับคำ	<u>พะเนียง</u>
<u>ถามไถ่</u>	นิศิตเขียน	<u>ถามถ้าย</u>	อาจเทียบกับคำ	<u>ถ้าย</u>
<u>กลืนอาย</u>	นิศิตเขียน	<u>กลืนไอ</u>	อาจเทียบกับคำ	<u>ไอน้ำ</u>
<u>จำนง</u>	นิศิตเขียน	<u>จำนงค์</u>	อาจเทียบกับคำ	<u>องค์</u>

* พจนานุกรม ฯ

1.3 เทียบกับคำที่ใช้คู่กันเสมอ

คำที่นิสิตนำมาเทียบในข้อนี้ เป็นคำที่มักจะใช้คู่กันอยู่เสมอ นิสิตอาจจะสับสน เรื่องการสะกดการันต์ เพราะคำที่ใช้คู่กันนี้อาจจะมีเสียงบางส่วนคล้ายกัน หรืออาจจะ คลองจองกัน ทำให้ นิสิตคิดว่าน่าจะใช่ พยัญชนะ สระ หรือตัวการันต์อย่างเดียวกัน

ตัวอย่างเช่น

โศก นิสิตเขียน โศรก เพิ่มตัว ร เข้าไป อาจเทียบกับคำ "เสร์รา" เพราะเรามักจะเขียน "เสร์ราโศก" คู่กันเสมอ

สบาย นิสิตเขียน สะบาย อาจเทียบกับ "สะตวก" เพราะเรามักจะเขียน "สะตวกสบาย" คู่กัน²

มีคม นิสิตเขียน มีคมन्छ อาจเทียบกับ "อนธกาล" เพราะเรามักจะเขียน "มีคมन्छอนธกาล" คู่กัน อาจารย์สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร ก็มีความเห็นเช่นเดียวกันนี้³

2. ถกเปรียบเทียบประโยคผิด

การเทียบประโยคผิด หมายถึง การที่ นิสิตเขียนประโยคต่างๆ โดยมีคำหรือข้อความอย่างใดอย่างหนึ่งเกินเข้ามาในประโยค ทั้งนี้ อาจจะใช้กับประโยคที่อาจใช้ คำหรือข้อความเหล่านั้นได้ นิสิตอาจจะไม่ได้สังเกตว่า ประโยคที่นำมาเทียบ และ ประโยคที่ตนเขียนนั้นลักษณะไม่เหมือนกัน

²หนังสือพจนานุกรม พ.ศ. 2466 ของ นายมาลัย จันส์ณัฐชัยเปรี๊ญ, หลวงประสิทธิ์บุรีรักษ์(ประยงค์ สุขปิยงค์) ใ้ชื่อว่า "สควกสะบาย"

³สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร, "คำไทย" (คำบรรยายทางวิทยุศึกษา วันอังคารที่ 12 กุมภาพันธ์ 2517)

การเทียบประโยคชนิดนี้ อาจแบ่งออกได้เป็น 4 ชนิดคือ⁴

- 2.1 เทียบกับประโยคที่อาจใช้ "มีการ" ได้
- 2.2 เทียบกับประโยคที่อาจใช้ "มีความ" ได้
- 2.3 เทียบกับประโยคที่อาจใช้ "ได้รับการ" ได้
- 2.4 เทียบกับประโยคที่อาจใช้บุพบท "ใน" นำหน้าได้

3.2.1 เทียบกับประโยคที่อาจใช้ "มีการ" ได้

ตัวอย่างเช่น⁵

นอกจากนั้นแล้ว ชมรมยังได้มีการจัดให้มีการทัศนศึกษาในประเทศเพื่อน
(จัด)
บ้านใกล้เคียง

นอกจากนี้ก็ยังมีการเรียนการสัมมนา
(เรียน)

ถ้าใครจะเรียนภาษาไทยแล้ว ต้องมีการเรียนบาลีสันสกฤต
(เรียน)

ประโยคต่างๆ เหล่านี้ไม่จำเป็นต้องใช้ "มีการ" การที่นิสิตใช้ "มีการ" เพิ่ม
เข้ามานิสิตอาจจะเลียนแบบประโยคที่อาจใช้ "มีการ" ได้ดังต่อไปนี้

(ในวันสงกรานต์ ทุกคนจะไปทำบุญที่วัด) มีการชมทรายเข้าวัด มีการ
กอพระเจดีย์ทราย มีการเลี้ยงพระ และมีการสวมมนตตอนบายควย

ในหลักสูตรการใช้ภาษาไทย มีการให้นิสิตโต้วาทีกัน

⁴ ข้อผิดพลาดของนิสิต ซึ่งอาจจะเกิดจากการเทียบประโยคผิด ก็ได้แก่ ข้อผิดพลาด
บทที่ 3-ข้อ 3.5.2.2 และบทที่ 4-ข้อ 4.1.2.2

⁵ ตัวอย่างอื่น เช่น ดิเรกขนิษฐา

เด็กไม่เคารพครู - เด็กไม่มีความเคารพครู
 เขาไม่ซื่อสัตย์ - เขาไม่มีความซื่อสัตย์

2.3 เทียบกับประโยคที่อาจใช้ "ไ้รับการ" ได้

ตัวอย่างเช่น

เมื่อถึงเวลาที่เป็นวันงานประเพณีพิเศษ ผู้หญิงจะไ้รับการอนุญาตให้รวม
 (ไ้รับอนุญาต)
 งานกับผู้ชายได้

ประโยคนี้ใช้เพียง "ไ้รับอนุญาต" เท่านั้นก็พอ ไม่จำเป็นต้องใช้ "การ" การ
 ที่นิสิตใช้ "การ" ค้วย อาจจะเป็นเพราะเลียนแบบประโยคที่ใช้ "ไ้รับการ" ได้ ดังค่อ
 ไปนี้

คนไ้ไ้รับการดูแลอย่างดี (จากหมอ)
 การกระทำของเขาไ้รับการยกย่องมาก

ประโยคที่ใช้ "ไ้รับการ" ไ้นี้จะสังเกตได้ว่าเป็นประโยคกรรม คือเอากรรม ขึ้น
 มาเป็นประธานอาจจะมีประธานอยู่ค้วยหรือไม่ก็ได้

2.4 เทียบกับประโยคที่ใช้พบท "ใน" นำหน้าได้

ตัวอย่างเช่น⁷

ในการเรียนในคณะอักษรศาสตร์ส่วนใหญ่จะหนักไปทางภาษา
 (x)

ในการที่ให้เด็กศึกษาวรรณคดีเก่าๆ นั้น มิได้ทำให้เด็กโง่งมถาย
 (x)

ในการอบรมสั่งสอน ก็เป็นหน้าที่ของครู
 (x)

⁷ ตัวอย่างอื่น เช่น ดิถีเบญจมาศที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๑

บทประพันธ์ของประโยค ไม่จำเป็นต้องมีบุพบทนำหน้า การที่นิสิตใช้บุพบทนำหน้า ประธานอาจจะเป็นเพราะเลียนแบบประโยคที่ขึ้นต้นด้วย บุพบทวลี เช่น "ในบ้านฝนไม่ สาค" "ในบ้าน" เป็นบุพบทวลี ทำหน้าที่เป็นบทขยายกริยา ส่วนบทประธานของประโยคนี้ คือ "ฝน"

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย